SWEDISH A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 SUÉDOIS A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 SUECO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Tuesday 21 May 2002 (afternoon) Mardi 21 mai 2002 (après-midi) Martes 21 de mayo de 2002 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

222-635 4 pages/páginas

Skriv en kommentar till antingen 1(a) eller 1(b).

1. (a)

10

20

Då min dotter var fyra år, steg Leonard in i hennes liv. Man skulle kunna säga att han kom direkt från gatan.

De möttes första gången på trottoaren utanför huset. Min dotter hade ett rött rullband. Hon grep ett fast tag i det, ty hon var övertygad om att den främmande pojken skulle ta det ifrån henne. Hon kände nämligen endast sina bröder.

Men den främmande pojken tog icke rullbandet. Han såg på det och så sade han, i det han lyfte sin vita mössa:

- Jag heter Leonard. Det var ett mycket vackert rullband du har. Det är målat i en sådan vacker färg. Även jag skulle gärna vilja hava ett sådant vackert rullband.

Min dotter gapade. Så hade hon aldrig hört någon pojke tala. Så talade icke ens riktigt stora människor. Och så vacker han var! Och så fina kläder! Min dotter såg på sin klänning. Där var en stor fläck mitt på magen. Att hon skulle ta den på sig i dag! Så räckte hon Leonard rullbandet och sade:

- Vill du rulla runt kvarteret? Det är ingen konst! Det går så lätt.

Tio minuter senare kom min dotter rusande in till mig och sade: - jag har träffat en ny pojke! Han heter Leonard! Han talar så fint! jag har förlovat mig med honom! jag ska få en ring, av honom som jag ska ha om söndagarna! Vi ä riktigt förlovade!

Vi gillade min dotters val. Leonard var en väluppfostrad gosse. Jag har aldrig träffat någon som talat så grammatikaliskt som han. Man fick riktigt vara på sin vakt då han var hemma. Pojkarna, som var dubbelt så gamla, vågade icke öppna munnen då han var närvarande. Han spred en allvarlig och betänksam stämning över familjen så fort han kom.

Min dotters och Leonards förlovning varade i fjorton dagar. Min dotter bar ring två söndagar. På torsdagen förlovade hon sig med Sten.

- Vad nu, sade jag, är det slut med Leonard?
  - Han är så tråkig, sade min dotter. Och så är han inte *elegant*!
  - Elegant!! Vem har lärt dig sådana ord?
  - Får jag inte säga de? Ä de ett svärord??
  - Nära på! Små barn använda inte sådana ord.
- Men tant Paula sa häromdan: du ä riktigt elegant! De ä sant att hon sa de!

Vi tyckte inte att Sten var elegant. Men han var söt och snäll och lät sin nya fästmö leka med alla sina leksaker. De var mycket lyckliga, men på tjugonde dagen av deras förlovning slogs förbindelsen upp. Det var min dotter som gjorde det och man kan säga att hon gjorde det ordentligt.

De lekte i rummet intill. Jag hörde dem tala, högt och ivrigt, och så slogs dörren upp och min dotter kom in. Hon såg allvarligt förargad ut och sade i mycket bestämd ton:

Pappa! Var är boxhandskarna??

- Vad ska du med dem?
- Jag ska klå upp Sten! Var ä dom?!
- 40 Dom ligger i ekskåpet.

Hon fick fram handskarna och jag hjälpte henne att knyta till dem om handlederna. Det var stora, ordentliga boxhandskar samma modell som Jack Johnson använder. Så flög hon i väg och jag hörde hur förlovningen slogs upp. Jag gick efter. Sten låg

uppkrupen i soffhörnet och min dotter bankade på honom med de stora handskarna.

45 Han var nog ridderlig att inte slå igen.

- Vad är detta för spektakel, sade jag. Varför slår du Sten, som är så snäll? Vad har han gjort?
- Han säger att deras tax är lika fin som våran Chapman, men jag säger att deras tax är ingen äkta tax, för han har inget spader äss; under svansen!
- Det har han visst, sade Sten.
  - Han har inget spader äss! Han har inget spader äss! Han har inget spader äss! Så slogs den förlovningen upp.

En tid därefter flyttade min dotter till landet och där förlovade hon sig med herr Frenssen. Herr Frenssen var en ung tysk som bodde i stugan bredvid. Han lekte med min dotter och en dag kom hon och anförtrodde mig:

- Nu ska ja- förlova mig med herr Frenssen!
- Herr Frenssen, sade jag, är minst tjugufem år äldre än du. Kan det vara riktigt förståndigt.
- Jag ska förlova mig med honom för han ä så snäll!
- Jaså. Jag skall tala med herr Frenssen.
- Så gick jag över till den unge tysken. Han satt vid sitt morgonte, men tog emot mig mycket vänligt.
  - Herr Frenssen, sade jag, min dotter har berättat, att hon förlovat sig med er. Kan ni försörja en hustru? Vad har ni att bjuda henne?

Herr Frenssen såg på mig mycket allvarligt och så sade han:- jag icke ferstå. Jag varit så litet i Sverige, jag icke friat till svensk flicka. Jag hava en fästmö i Tyskland.

Jag gick in till min dotter och sade henne vilken usel person hon kastat sin kärlek på. Jag sade henne att han var förlovad förut, i Tyskland. Att man icke fick vara förlovad med mer än en i taget, att den tyska flickan skulle bli mycket ledsen om hon fick veta att han var förlovad även här. Ingenting tog.

70 Min dotter svarade:

65

Det gör ingenting att herr Frenssen är förlovad förut! För hon ä ju i Tyskland!

Då tog jag min hatt och käpp och lämnade alltsammans. Ungdomen har en underlig moral nuförtiden!

Hans Zetterström, Anna-Clara och hennes bröder (1917)

- Vilka humoristiska inslag finner du här?
- Hurudan beskrivs Anna-Clara?
- Hittar du exempel på äldre språkbruk?
- Känner du alls igen något i den här historien?

1. (b)

Ett ensamt skidspår

Ett ensamt skidspår som söker sig bort i skogarnas djup, Ett ensamt skidspår som kröker sig fram över åsar och stup,

- 5 över myrar, där yrsnön flyger och martall står gles och kort – det är min tanke, som smyger allt längre och längre bort
- Ett fruset skidspår, som svinner
  i skogarnas ensamhet,
  ett människoliv, som förrinner
  på vägar, som ingen veti fjärran förblevo svaren
  på frågor, som hjärtat barett slingrande spår på skaren
  min irrande vandring var.

Ett ensamt skidspår, som slutar vid plötsligt svikande brant, där vindsliten fura lutar sig ut över klippans kant – vad stjärnorna blinka kalla, hur skymmande skogen står, hur lätta flingorna falla på översnöade spår.

Bertel Gripenberg, Ett ensamt skidspår (1911)

- Vad använder författaren för bild för människolivet?
- Tycker du att snön och kölden gör detta till en intensiv dikt?
- Har dikten en positiv ton?
- Kan man läsa dikten som en konkret beskrivning av ett vinterlandskap, tycker du?